

[Strøm.]

for de økonomisk svage ved at uddele Levnedsmiddelrabatmærker. Der er altsaa gennemført Landbrugsordninger, som fordyrer Levnedsmidlerne, og at dette rammer de smaa Indkomster særlig haardt, er da i hvert Fald alle klar over.

Men der er ogsaa gennemført en Ordning med Hensyn til Uddeling af Smørrabatmærker, der skulde gøre det muligt med lidt god Vilje atter at indføre Rabatmærker for mindrebemidlede. Jeg tænker her paa den Ordning, der er gennemført af Handelsministeriet med Hensyn til Uddeling af Smørrabatmærker. Før fik Børn af mindrebemidlede Forældre og voksne mindrebemidlede Smørrabatkort, altsaa de Kort, der uddeltes ved Handelsministeriets Foranstaltning. Efter Handelsministeriets nye Ordning faar alle Børn, ogsaa af velstillede Forældre, Smørrabatkort, medens de ældre ubemidlede, der før fik Smørrabatkort, ikke længere faar det. Naar Regeringen har ment det nødvendigt nu at gennemføre en Ordning, hvorefter der uddeles Smørrabatkort til Børn af forholdsvis velstillede Forældre, hvor meget mere Grund er der da ikke til at give de økonomisk daarligt stillede, som vi her taler om, Rabatkort.

Der er altsaa sket noget, siden vi sidst talte Rabatkort her i Tinget. Der er gennemført Landbrugsordninger, som har fordyret Leveomkostningerne, og paa Grundlag heraf har Regeringen ment det nødvendigt at uddele Smørrabatkort til alle Børn. Det nye er, at Regeringen har fundet det nødvendigt at uddele disse Rabatkort ogsaa til Børn af økonomisk velstillede Forældre, og det har Regeringen altsaa faaet Flertal til. Mon det da ikke ogsaa skulde være gør ligt for os at faa et Flertal her paa Rigsdagen til Gennemførelse af vort Lovforslag, som gaar ud paa, at Arbejds- og Socialministeren bemyndiges til af Statskassens Midler at anvende 13 670 000 Kr. til trængende til Indkøb af Oksekød, Hestekød og Fjerkræ, Flæsk, Svinekød, Fisk og Klipfisk, 8 740 000 Kr. til Køb af Sødsmæk og 9 590 000 Kr. til Uddeling af Smør- og Margarinerabatkort. Vi mener det rimeligt, at der ogsaa gives Mulighed for, nu da der atter kan købes Margarine, at anvende Rabatkort til Køb af Margarine. Vi foreslaar derfor, at der udstedes Rabatkort til Indkøb af Smør eller Margarine, og at disse Kort hver især giver Ret til 60 Øres Rabat ved Køb af et halvt kg Smør eller Margarine.

Tilsammen udgør de foreslaaede Beløb 32 Mill. Kr. i Lovens Gyldighedsperiode: 1. Oktober 1946—31. Marts 1947, altsaa

Vinterhalvaaret. Naar vi har foreslaaet 32 Mill. Kr., er det, fordi det svarer til, hvad der før i Vinterhalvaaret er anvendt til de heromhandlede Formaale. Vi foreslaar, at Kommunerne skal administrere Ordningen, og at Hjælpen skal ydes til Personer med stor Forsørgerbyrde, til Alders- og Invalidere modtagere, Personer, som modtager Hjælp af de sociale Udvalg, kronisk syge, arbejdsløse Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasser og med dem økonomisk ligestillede.

Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg ikke gennemgaa — de er antagelig kendt af ærede Medlemmer fra tidligere Debatter om de samme Spørgsmaal. Vi foreslaar altsaa, at Löven skal gælde for Vinterhalvaaret 1. Oktober 1946—31. Marts 1947. Det er vor Opfattelse, at det var en Uretfærdighed mod de økonomisk daarligt stillede Medborgere, at Rabatordningerne ophørte, og vi haaber, at dette Tings Medlemmer vil være med til at give disse Medborgere en hjælpende Haand, saaledes som vi har foreslaaet det i det Lovforslag, der nu er til Behandling.

Jeg har ved tidligere Lejligheder, hvor vi har drøftet Rabatkortordninger, sagt, at for os er det ikke en absolut Betingelse, at en Ydelse af den heromhandlede Karakter sker ved Uddeling af Rabatkort. Vil Regeringen og de øvrige Partier her paa Rigsdagen eventuelt foretrække en anden Maade, hvorigennem man kan forbedre Forholdene for Alders- og Invalidere modtagerne, for kronisk syge, for Enker, for Folk med store Forsørgerbyrder, arbejdsløse og med dem økonomisk ligestillede o. s. v. — ja, da er vi fra Socialdemokratiets Side villige til Forhandling derom. Vi mener imidlertid, at den Fremgangsmaade, der foreslaas i vort Forslag, er anvendelig, naar man vil give en Haandsrækning, en Hjælp til de heromhandlede Medborgere.

Jeg mener ikke, man skal afvise vort Forslag blot med at henvise de paagældende til at spise Margarine og give det Udseende af, at saa er alle økonomiske Spørgsmaal klaret for dem. Jeg vil mene, at der, hvis vi kunde faa nedsat et Udvalg om dette Spørgsmaal, maatte være Mulighed for ved Forhandling med den højtærede Arbejds- og Socialminister og ved Forhandling Partierne imellem at opnaa et Resultat i den af os foreslaaede Retning. Jeg skal derfor anbefale det høje Tings Medlemmer at vedtage, at der nedsættes et Udvalg.

N. Chr. Christensen: Det Lovforslag, som i Dag foreligger til Behandling, er, som